

ziazte, Matzit. Gr. Cod., σελ. 292

Γαζης

Θεόδωρος

Υπό Ιζιάτε περιγράφοντος τὸν ὑπ' ἀρ. 79 κώδ. (15 αἰ.) ἐκδίδεται ἡ ἐπιτομή:

[Κωνσταντῖνος Λάσκαρις] Θεόδωρῳ τῷ Γαζίῳ.

Ἡ τῶν πραγμάτων ἀνωμαλία οὐκ ἔστι μὴ πρὶ τοῦ γραφῆναι ἐποίησεν· ἀμνημονεύει δὲ οὐ· τίς
 γὰρ οὕτως ἰδίῳς ὅς ἂν ἀμνημονοίῃ τοῦ σοφοῦ Θεόδωρου ὃν ἡ φύσις πατέρων λόγων καὶ
 κειμένων ἀνέηκε· καὶ οἷον φωσφόρον δυνάμει γλῶτταιν· ἢ τίς οὐκ ἂν ἔλθοιτο παρὶδὼν
 τὰ οἰκεία παρὰ σοί, τὰς διατριβὰς ποιῆσαι· καὶ δοίης ἀποκλίνει καὶ πάλιν πολλὰ ἢ
 δίοδος ἀμβροσίας καὶ νέμερος ἢ τις ἂν ἡμῶν παρὰ μὴδ' ἄλλου μὴ νοθεύει, τὰ
 χων δὲ ἄρα τῷ ἰδεῖν ἀποβαλεῖν· ὡς δυστυχεῖς μὴν ἡμεῖς καὶ χυνοί σοὶ συνήκιστοι.

ὅτι οὐκ οὐκ μακάριοι πλεον ἢ ὅτε τὸν σοφὸν ἔσχον πυθαγόραν· ὦ εὐδαίμων
 οὐκ οὐκ ἢ νῦν μάλλον χαριῶσα ἢ ὅτε τήκεον καὶ ζάλων ἀνέφους· ἔσχε
 πρὶν ἐπίκουρον τὸν σοφὸν ἀθανάσιον· καὶ νῦν δι' αὐτὸν τὸν τῆς σοφίας
 ἡγοφῶνα δώδωρον· ὦ σιθύλλα μάντις ἀψωδῆς πῶς τὸν πυθαγόρα μὴ προῖδου
 σα, ἦν ἰταλιώτησιν ἄνδρα σοφὸν προσεθερίσω· τοιᾶν δ' ἄνδρα ἀρεσιώγη-
 σαι· ἢ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐπαρχίας σπένδασα, τὰ τῆς ὠνυκίας προσιπῆν δία
 τὴν δυσωχίαν τοῦ γένους· εὐδαίμονες τῷ ὄντι οἱ καὶ ἐκαστὸν κατατρύχοντες·
 ἀνευδαίμονες δὲ καὶ πάσης ματαιότητος ἄφιοι· οἱ πάλαι μὲν μαρτύριοι·
 καὶ νῦν ἀπὸ ἀφάντας· ἔδει πάντα παθεῖν ἢ τοιοῦτον ἀπλῶσαι· ἀλλ' ἐμῶν
 μὴ ὑπὸ τοῦ ἄγαν τῶνος λημῶν· σὺ δὲ ὅ ἦρξω εἰς κοινὴν ἐμῶν τῆς
 σον· ἔρρω 60.